

شبی که مرا به آسمان ها بردند، ابراهیم - علیه السلام - را دیدم که به من گفت: ای محمد، از طرف من به امت سلام برسان، و به آنها خبر بده که بهشت خاکی پاکیزه و آبِ گوارا دارد

از ابن مسعود رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «شبی که مرا به آسمان ها بردند، ابراهیم - علیه السلام - را دیدم که به من گفت: ای محمد، از طرف من به امت سلام برسان، و به آنها خبر بده که بهشت خاکی پاکیزه و آبِ گوارا دارد، و زمینی هموار و حاصل خیز است، که نهال «ها و کاشته هایش سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ می باشد

[حسن است با شواهدش] [ترمذی روایت کرده]

رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر می دهند که در شب اسرا و معراج با ابراهیم علیه السلام ملاقات داشتند، و ابراهیم علیه السلام به ایشان سفارش نموده و گفتند: ای محمد به امت سلام را برسان، و برای شان خبر بده که بهشت خاک پاکیزه دارد؛ آب آن گوارا است و آغشته به نمک نیست، و برای شان خبر بده که بهشت مکان وسیع و همواری است، و خالی از درخت می باشد، و آنچه در این زمین وسیع و هموار کاشته می شود «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ می باشد»، بنابراین هرگاه مسلمان آن را بگوید و تکرار نماید، نخلی در بهشت برای او کاشته می شود.

<https://sunnah.global/hadeeth/prs/show/3791>

